

PRZEDMOWA

Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Ossolineum, sprawujący funkcje Kuratora Zakładu Narodowego im. Ossolińskich jednomyślnie uchwala, powziętą na posiedzeniu w dniu 22 lutego 1948 r. zlecił Dyrekcji wydanie drukiem pełnego inwentarza rękopisów Biblioteki Zakładu. Po upływie zaledwie

T R E Ś Ć:

Przedmowa	Str. VII
Rękopisy 1 — 1504	1
Rękopisy 1505 — 7325	17

... wzięli pod uwagę, że fakt inwentaryzacji rękopisów, opracowania katalogów rękopisów, opracowania...
... w tym czasie w życiu i praktyce naszych bibliotek naukowych w latach... zjawiskiem bardzo rzadkim. Lata całe upływają zanim poszczególne biblioteki zdobędą się na takie katalogi. Brak zaś opisów zbiorów rękopisownych dotkliwie odbija się na postępie naszych badań historycznych i literackich. Stąd płynie uzasadniona potrzeba ogłaszania inwentarzy rękopisów, które — aczkolwiek w formie niedoskonałej — orientują badaczy w treści i zawartości zbiorów. Postulat ogłaszania przez nasze biblioteki naukowe takich inwentarzy był podnoszony już po zakończeniu wojny w publicznych dyskusjach przedstawiciele nauki historycznej. Nie trzeba specjalnie podkreślać, że znaczenie tych publikacji wzrosło po wielkiej klęsce polskich bibliotek, która dotknęła w szczególności zbiory rękopisowne. W tym stanie rzeczy Ossolineum uważało za swój obowiązek jak najrychlej ogłosić drukiem własny inwentarz rękopisów. W dyskusji nad potrzebą wydania inwentarza przechylnie się na stronę druku a nie maszynopisu powielanego.